

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๐๗/๑๐๒

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและ

กีฬา

เลขรับ ๓๓๕๑

วันที่ ๑๑ เม.ย. ๒๕๖๗

เวลา ๐๘:๒๘

๑๐ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความเห็นต่อร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงการbinพลเรือนและการท่องเที่ยวแห่งสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ

เรียน ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด่วนที่สุด ที่ กก ๐๒๐๙/๑๑๕๔ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขอความอนุเคราะห์สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกาพิจารณาให้ข้อคิดเห็นทางกฎหมาย รวมทั้งปรับแก้ถ้อยคำของร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงการbinพลเรือนและการท่องเที่ยวแห่งสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ ฉบับภาษาอังกฤษและภาษาไทยให้มีความเหมาะสม ความละเอียดครบถ้วน นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกาพิจารณาเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหลักเกณฑ์การพิจารณาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖-๗/๒๕๕๑ และที่ ๓/๒๕๖๐ แล้ว เห็นว่า ร่างบันทึกความเข้าใจ จัดทำขึ้นระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงการbinพลเรือนและการท่องเที่ยวแห่งสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดกรอบความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างสองประเทศผ่านความร่วมมือต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว การสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวเพื่อติดตามและแนะนำแนวทางการดำเนินงาน โดยมีได้มีการใช้ถ้อยคำที่มุ่งหมายให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ ประกอบกับความในย่อหน้าที่ ๗ ของร่างบันทึกความเข้าใจ ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ไม่มีเจตนาที่จะก่อให้เกิดพันธกรณีที่ผูกพันตามกฎหมายต่อผู้เข้าร่วมทั้งสองฝ่าย กรณีจึงไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทยตามมาตรา ๔ (๓) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ กรณีจึงต้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการดำเนินการต่อไป

สำหรับเนื้อหาของร่างบันทึกความเข้าใจ หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม สำนักงานฯ ไม่มีข้อขัดข้อง

อย่างไรก็ดี สำนักงานฯ มีข้อสังเกตว่า ในย่อหน้าที่ ๔ ของร่างบันทึกความเข้าใจที่กำหนดว่า “ทั้งสองฝ่ายจะสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในสาขาดังต่อไปนี้” โดยข้อ (เอช) กำหนดว่า “การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนา จิตวิญญาณ และความเชื่อ และการแลกเปลี่ยนนักท่องเที่ยวชาวพุทธ ระหว่างสองประเทศ และสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมทางศาสนาพุทธ” นั้น อาจมีประเด็นว่าเหตุใดจึงระบุเพียงชาวพุทธหรือวัฒนธรรมทางศาสนาพุทธ จึงเห็นว่า ในข้อนี้อาจเขียนในลักษณะกว้างทำนองเดียวกับข้อ (ไอ) ที่กำหนดว่า “การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ และสุขภาพ” โดยข้อ (เอช) อาจแก้ไขเป็นเพียง “การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/มรดกทางวัฒนธรรม” เนื่องจากความหมายของวัฒนธรรมมีความหมายครอบคลุมในทุกด้านอยู่แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๒๑๓ (นางสาวพงษ์พิสัยฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๖๒๐๑

www.ocs.go.th

www.lawreform.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@ocs.go.th